

KDO

JSOU

WOLFRAM LOTZ POLITICI

PREMIÉRA 8. 6. 2021
V DIVADLE KOMEDIE

PŘEKLAD

REŽIE

DRAMATURGIE

KOSTÝMY

SVĚTELNÝ DESIGN

HUDBA

JANA SLOUKOVÁ

ADAM STEINBAUER

DANIEL PŘIBYL

JULIE EMA RŮŽIČKOVÁ

JAKUB JULÍNEK

MATYÁŠ KRTIČKA

OBSAZENÍ

WOLF

POLITICI

ALEŠ BÍLÍK

RENÁTA MATĚJÍČKOVÁ,

JOHNNY HORÁK,

PETR URBAN,

TOMÁŠ WEISSER

KAPELA

ANDREA SZOPOVÁ,

MATYÁŠ KRTIČKA,

ONDŘEJ VÁLEK,

JAKUB RUSCHKA

PRODUKCE

JAKUB BERAN

INSPICE

SEBASTIAN BLAŽEK

Šéf výpravy Adam Pitra. Manažerka provozu
Martina Čacká. Technika, světla a zvuk pod
vedením Roberta Štěpánka. Kostýmy vyrobila
krejčovna Městských divadel pražských pod
vedením Evy Duškové. Fotograf inscenace
Michael Tomeš.

WOLFRAM LOTZ

A JEHO DŮM SLOV

Jeden z nejvýznamnějších současných německých dramatiků Wolfram Lotz se narodil v roce 1981 v Hamburku, vyrůstal ale ve Schwarzwaldu v městečku Bad Rippoldsau. Ve svých dílech se často dotýká tématu osamělosti „chlapce z lesa“, na dětství mimo městský ruch a pravidelné dlouhé cesty autobusem do školy ostatně vzpomíná také ve většině rozhovorů. Vystudoval literaturu a umění na univerzitě v Kostnici a tvůrčí psaní na Německém literárním institutu v Lipsku. Velkou pozornost získala hned jeho první hra *Velemarš*, kterou představil v roce 2010 v rámci scénických čtení *Stückemarkt* na berlínském festivalu Theatertreffen a získal za ni cenu publika. V následujícím roce mu za ni byla udělena také prestižní Kleistova cena pro mladé dramatiky. Značný ohlas vzbudila o rok později i jeho následující hra *Pár vzkazů veškerenstvu*. Skutečný celoevropský úspěch přišel pak v roce 2015 spolu s hrou *Směšná temnota* a její inscenací Dušana Pařízka v Burgtheateru. V původně rozhlasovém textu se Lotz inspiroval románem Josepha Conrada *Srdce temnoty* a jeho filmovou adaptací *Apokalypsa*. Časopis *Theater heute* vyhlásil *Směšnou temnotu* hrou roku a ocenění získala též vídeňská inscenace. Poté se Wolfram Lotz na několik let odmlčel. Triumfální návrat přišel až v roce 2019 spolu s hrou *Politici*, která měla svou premiéru v Deutsches Theater v Berlíně, od té doby si prorazila cestu na mnoho dalších německých jevišt' a byla vydána také knižně. Čeští diváci se s Lotzovou tvorbou seznámili například prostřednictvím inscenací *Velemarš* (2013) a *Směšná temnota* (2017, obojí režie Filip Nuckolls) v brněnském HaDivadle nebo díky inscenaci *Pár vzkazů veškerenstvu* v režii Jana Horáka a Michala Pěchoučka, kterou uvedlo pražské Studio Hrdinů v roce 2017. Scénická čtení textů *Mamka* a *Móda a skutečnost*

byla uvedena v Divadle Letí a úspěšná *Směšná temnota* se u nás dočkala také svého zpracování v Českém rozhlase. Lotzovy hry byly přeloženy do patnácti jazyků a některé z nich byly zfilmovány. Jeho texty sice boří klasickou představu o podobě dramatu, vždy ale v sobě nesou respekt ke křehkosti slov. „*Slovy stavím dům, ve kterém se nedá bydlet*“, říká autor sám. Často pracuje s odkazy k absurdnímu divadlu, kombinuje banální s existenciálním, stejně jako smutek s humorem. Jeho cílem vždy bylo napsat „silný text silným jazykem“, záměrně proto boří typicky dramatickou formu, kterou nepovažuje za vhodnou k zobrazení naší reality a bortící se strukturou dramatu se snaží poukázat na nedostatečnost a nedokonalost naší skutečnosti.

IZOLACE A INSPIRACE

V roce 2017 se Wolfram Lotz se svou rodinou přestěhoval do malé vesnice ve francouzském Alsasku, kam jeho žena potřebovala odejít za prací. I pro dramatika samotného přišla změna v pravý čas, v rozhovorech z doby těsně před stěhováním opakovaně zmiňuje témata vyhoření a silné tvůrčí krize coby důsledku raketového vzestupu na začátku kariéry, stejně jako velkých očekávání po *Směšné temnotě*. Ačkoliv posbíral téměř všechny zásadní německé divadelní ceny, zpět se ohlíží s lehkým despektem a mluví o „pouhém komiksovém úspěchu“. Cítil, že potřebuje odejít, nadechnout se a otevřít se svobodě nových forem a obsahu. Stěhování pro něj

ale znamenalo velký šok, týkající se odchodu ze společenského a kulturního života v Německu a také nárazu s prostředím, které jazykově neovládal. Aby se s náhlou změnou vyrovnal, začal si psát podrobný deník, do kterého po celý den zapisoval všechny myšlenky a postřehy, které mu šly hlavou. Každý den tak vstával v osm hodin ráno a od té doby zaznamenával vše, ať už to byl pohled na sloup elektrického vedení, slepice, vinice, nebo myšlenky nad rozečtenými knihami. Psal takto až do jedné hodiny v noci, ovšem „s přestávkou na rodinu“. Zaznamenal tak celý rok 2018 a říkal, že mu tato „struktura šílenství“ pomohla nezešílet a deníkový „epický zápis všeho uprostřed ničeho“ považoval za své stěžejní dílo. Poté ale všech patnáct set stran tohoto „totálního deníku“ spálil a napsal *Politiky*.

BÁSEŇ, KTEROU JE TŘEBA VYSLOVIT

Téma odcizení a frustrace, vyvěrající z autorovy osobní zkušenosti v jazykově a kulturně odlišném prostředí, se během roku 2020 stalo díky nečekané covidové celosvětové zkušenosti tématem téměř každého z nás. I to zcela jistě zapříčinilo velký úspěch *Politiků*, vrstevnaté dramatické básně o osamělosti, nářku, očekávání a zodpovědnosti. Důmyslně koncipovaná poetická partitura s výrazně rytmizovaným jazykem se na první pohled může jevit jako pouhé našťvané spílání politikům a světu. Text, pracující se smyčkami, přeryvy a stylistickými rozpory, však útočí na samotnou absurditu bytí. Za stostránkovým monologem, strukturovaným refrény, v němž rýmy přicházejí i mizí zcela nekontrolovaně, chvílemi se tváří jako dětská říkanka, aby vzápětí zaútočily téměř surrealistickou silou, je stále přítomné téma smutku, osamělosti, bezmoci, letargie a deziluze. Autor své *Politiky* napsal jako „Sprechtex“, „Sprechgedicht“, tedy báseň, kterou je třeba vyslovit, jako slova, která je třeba umístit do prostoru. Pod mantrou „politici, politici, politici“ se pak před námi rozvíjí řetězec asociací a valící se text vyžaduje velkou pozornost čtenáře či diváka. Wolfram Lotz si pohrává s demony osobními i celospolečenskými, se šílenstvím uvnitř hlavy i těla, uzavřeného kdesi v samotě. Ukazuje, jak se zcela neslyšně vkrádají politici do našeho soukromého života, dívá se na ně jako na svědomí, které nás obklopuje, jako na svědomí společnosti i svědomí své vlastní. Zároveň ale vykresluje i podstatu politiky v její absurdní byrokratické dimenzi, která je pro běžného občana těžko uchopitelná. Mluví – autor Wolfram Lotz sám – se tak dostává zcela do popředí, je to vypravěč, který hovoří o politice, ale mluví o ní zcela jinak, než očekáváme. Syrová angažovanost se mísí se snovostí a intimním záznamem myšlenek, vzpomínek a osobních motivů z autorova dětství, stejně jako s podprahovými asociacemi na světové politické události. Možná je to záznam jedné zvláštní noční můry, možná popis cesty z ní směrem k jakési naději. Výsledkem je chytrá i potrhlá báseň, která v sobě mísí existenciální s banálním a která není jen nářkem člověka v izolaci, ale odkrývá chytře vědomé i nevědomé politické jednání nás všech a dokazuje, že odpovědnost nelze pouze delegovat na druhé.

JEDNO MÍSTO EXISTUJE!
BRATŘI A SESTRY, JEDNO
MÍSTO EXISTUJE! VY VÍTE,
ŽE MYSLÍM DIVADLO.
DIVADLO JE TÍM MÍSTEM, KDE
SE UTKÁVAJÍ SKUTEČNOST
A FIKCE, A TEDY TÍM MÍSTEM,
KDE SE OBĚ ZTRÁCEJÍ VE
SVATÉM STŘETU.

Aleš Bílík jako Wolfram

TVŮRCI

JANA SLOUKOVÁ PŘEKLADATELKA

Absolventka činoherní dramaturgie pražské DAMU. Paralelně vystudovala také obor teorie a kritika. Už během studia na sebe upozornila výraznými inscenacemi se spolužáky Danielem Špinarem a Janem Fričem. Od roku 2008 působila jako dramaturgyně Klicperova divadla v Hradci Králové, kde se kromě profilace této výrazné české scény dramaturgicky podílela na desítkách jednotlivých inscenací s režiséry Davidem Drábkem, Vladimírem Morávkem, Janem Fričem, Danielem Špinarem a dalšími. V roce 2017 přijala nabídku stát se uměleckou šéfovou této scény. Během svého hradeckého působení byla také dramaturgyní mezinárodního festivalu Divadlo evropských regionů. Od sezony 2019/2020 je šéfdramaturgyní Městských divadel pražských.

ADAM STEINBAUER REŽISÉR

Vystudoval činoherní režii na brněnské JAMU. Ve školním Studiu Marta absolvoval inscenaci Beckettova *Konce hry*. V současné době působí jako režisér na volné noze. V sezoně 2020/2021 připravil pro liberecké Divadlo F. X. Šaldy (v koprodukcii s Divadlem 3+KK) autorskou inscenaci *Orten!* a do Studia Marta se vrátil s adaptací románu Iana McEwana *Betonová zahrada*. Je spoluzakladatelem nezávislé divadelní platformy Divadlo 3+KK. Režíroval také v Divadle Polárka nebo v ostravské Staré aréně.

JULIE EMA RŮŽIČKOVÁ VÝTVARNICE KOSTÝMŮ

V současné době studuje v magisterském stupni obor scénografie na brněnské JAMU. Spolupracuje s Divadlem 3+KK jako výtvarnice a grafička. Nedávno připravila pro režiséra Adama Steinbauera v mosteckém Divadle rozmanitost kostýmů pro pohádku *O polární záři a jiných zázracích* a ve školním Divadle na Orlí absolvuje jako výtvarnice inscenaci *Čajová rapsodie*.

JAKUB JULÍNEK SVĚTELNÝ DESIGNER

Studoval architekturu, dějiny umění i divadelní fakultu JAMU, nicméně od studií nakonec zběhl k divadlu. Pracoval na několika brněnských scénách, až nakonec zakotvil v Mahenově divadle, kde působí jako osvětlovač a příležitostný herec.

MATYÁŠ KRTIČKA AUTOR HUDBY

Jinak ovšem student potravinářské chemie a manažer univerzitních evropských projektů v téže oblasti. Od dětství se věnuje hudbě, nejprve hře na klavír, později bicím a kytaře. Působil postupně asi v sedmi kapelách. Nyní hraje na bicí s popovými interprety a zároveň se věnuje skládání scénické hudby a také zvukovému designu. Inspiruje se elementy klasické hudby, jazzu, funku, techna a filmové hudby.

HERCI

ALEŠ BÍLÍK

Vystudoval činoherní herectví na pražské DAMU. Během studia se zapojil do pohybového inscenačního projektu *Muži Adély Laštovkové Stodolové* a tvůrčího dua SKUTR, spolupracoval také se sdružením Tygr v tísni. Hostoval v Národním divadle a v Městském divadle v Mladé Boleslavi. V letech 2013–2015 byl členem činohry Národního divadla moravskoslezského v Ostravě, kde si zahrál mj. *Lysandra ve Snu noci svatojánské* nebo *Tristana v Tristanovi a Isoldě*. Má za sebou účinkování ve více než desítku filmových a televizních projektů (*Křižáček, Atentát, Všechny moje lásky*). Hlavní mužskou postavu si zahrál v pohádce *Řachanda*. V Městských divadlech pražských působí od roku 2016. Výraznou roli má například v inscenaci *Sláva a pád krále Otakara*. Hlavní mužskou roli hraje v noir dramatu *Posedlost*.

RENÁTA MATĚJČKOVÁ

Studentka činoherního herectví na pražské DAMU. V divadle DISK absolvovala v inscenacích *Platonov, Digitální podzemí* nebo *Bouře*. Spolupracovala také s generačním divadelním spolkem Distheatranz. Objevila se v několika krátkometrážních studentských filmech, například *Inhaereo* a *Pytlácká noc*. Od začátku sezony 2021/2022 je členkou hereckého souboru MDP. Kromě *Politiků* hraje například v inscenacích *Posedlost, Smrt obchodního cestujícího* nebo *Vojna a mír*.

JOHNNY HORÁK

Studium činoherního herectví na brněnské JAMU ukončil v roce 2020. Jeho absolventskou rolí byl titulní Mejerchold v režii Jana Antonína Pitínského. V divadelním studiu Marta hrál během absolventské sezony také například

Patrona Fortunata v Goldonih *Poprask na laguně* nebo Maxe ve Vyrpajevově *Opilých*. Kromě Městských divadel pražských hostuje například v Divadle Šumperk nebo v brněnském Divadle 3+KK.

PETR URBAN

Student posledního ročníku činoherního herectví pražské DAMU. Jeho absolventskými rolemi jsou titulní Čechovův Platonov, Scanlon (*Přelet nad kukaččím hnízdem*) nebo Antonio (*Bouře*). Během studia hostoval v Činoherním klubu v inscenaci *Tanec bláznů*, v Činoherním studiu (*Prsten*) a na Pomezí v inscenaci *Lístky prosím*. S divadelním spolkem Distheatranz hraje ve studiu Švandova divadla Kafkův *Proces*. V roce 2020 ztvárnil jednu z hlavních rolí v pohádce *Zakleté pírkó* a v roce 2021 natočil detektivní film s režisérkou Lucíí Bělohradskou pro Českou televizi.

TOMÁŠ WEISSER

V roce 2021 dokončuje studium činoherního herectví na pražské DAMU. Ve školním divadle DISK absolvuje například v roli Prospera v Shakespearově *Bouři*, hraje Nikolaje Trileckého v Čechovově *Platonovovi* nebo v inscenaci *Digitální podzemí*, která je od podzimu 2021 v programu divadla Komédie. Během studia účinkoval také ve dvou inscenacích generačního divadelního souboru Distheatranz. V Městských divadlech pražských momentálně hostuje kromě *Politiků* také v *Hamletovi* v režii Michala Dočekala. Spolupracoval i se studenty pražské FAMU či písecké FAMO.

PRVNÍ ŘADA

KLUB DIVÁKŮ MĚSTSKÝCH DIVADEL PRAŽSKÝCH

VÍCE ZÁŽITKŮ!
VÍCE VÝHOD!
ABSOLUTNÍ PŘEHLED!

CHCETE MÍT MĚSTSKÁ DIVADLA
PRAŽSKÁ, TEDY DIVADLA ABC,
ROKOKO A KOMEDIE, Z PRVNÍ ŘADY?
RAČTE VSTOUPIT DO NAŠEHO
KLUBU DIVÁKŮ PRVNÍ ŘADA!

VÍCE INFORMACÍ O VÝHODÁCH
PRO ČLENY KLUBU
NAJDETE NA NAŠEM WEBU
WWW.MESTSKADIVADLAPRAZSKA.CZ

BUĎTE V OBRAZE!

WOLFRAM LOTZ
POLITICI

Čtvrtá premiéra sezony 2020/21.

Program k inscenaci vydávají Městská divadla pražská.

Ředitel Daniel Příbyl.

Umělecký šéf Michal Dočekal.

Zřizovatelem je Magistrát hlavního města Prahy.

Program připravili Jana Slouková a Daniel Příbyl.

Grafická úprava Riana Št'áhlavská.

Městská divadla pražská jsou vybavena bezdrátovými mikrofony
a zařízením Sennheiser od společnosti PANTER s. r. o.

Práva k provozování zastupuje agentura S. Fischer Verlag GmbH,
Frankfurt nad Mohanem, Německo. Autorská práva v České republice
zastupuje Aura-Pont s.r.o., Veslařský ostrov 62, 147 00 Praha 4.

bnt attorneys
in CEE

POLITICI?

PRAHA
PRAGUE
PRAHA
PRAG

KOMEDIE MĚSTSKÁ
DIVADLA, PRAŽSKÁ
ROKOKOABC